

Odgovor na otvoreno pismo I. Milatu

Poštovani gospodine Milat,

Obzirom da smo za naš slučaj i predmet već dali punomoć Odvjetničkom Uredu Vladimira Gredelja, nama Žrnovcima i Postranjanima nije više potreban ni jedan avokat, posebice ne takvog tipa kao što ste vi. U cijeloj težini nepravde koja nam je nanesena, otkrivajte vaše "čudno" nasljeđe i "drugu stranu istine" kojom moralno pokušavate bezobzirnim "ulagivanjem" stvoriti lažnu sliku o našim korjenitim težnjama i pravima.

Ma nismo mi toliko naivni za bilo čije lekcije, posebice one povijesne građe.

Vi ste gosp. Milat u smislu podobnosti možda bili u prednosti od 1945. – 1953. godine za vrijeme "Vaše Titove Jugoslavije", pa ste i kroz noć vjerujem mogli postat vlasnik zemlje možda i bez dosjelošti. No' eto, zaista ima poštenih ljudi, koji to nisu učinili ni na temelju dosjelošti a ni podobnosti, dapače iz više razloga a ja im osobno skidam "kapu" i imaju moju naklonost. "Oni su bili sigurni, da je to njihova zemlja!"

Osim toga mi ne tražimo pravo na zemlju. Jer! "To je naša zemlja", koju je i Vice Vukov otpjevao nekad davno. Zemlja naših očeva, djedova i generacija, koji su život dali i ostavili na ovoj zemlji. Kao Dragovoljca Domovinskog rata, jako ste me uvrijedili samim tim citiram: (" i govorite o zavjeri države protiv Žrnova".)

Molio bih vas, da pronađete u mom tekstu tu ili sličnu izjavu ukoliko ona postoji.

Sigurno je nećete naći, jer moj Hrvatski ponos mi tako nešto "nikada" neće dozvoliti.

A isto tako neću dozvoliti, ni da netko poput vas i na lažni način degradira moju osobnost, jer očigledno ste to ovim pismom pokušali. Ovu zemlju sam opijevao kao i svaku našu uvalu na škoju, ona me boli i dirnuli ste moju ranu. Iz tog razloga sam želio odgovoriti na vaše otvoreno pismo, koje je hladno poput groba u kojem počivaju kosti naših predaka.

Citiram vaš tekst po drugi puta:

("Špekulativni razlog zašto se očevi nisu uknjižili po drugom agraru također je opće poznat.

Naime, pravo na dječji doplatka bio je u bivšoj državi značajno socijalno primanje

(60.tih godina, za dvoje djece doplatka iznosio je otprilike jednu radničku plaću), a pravo na dječji doplatka isključivalo se vlasništvom zemlje.)

Vaš neprimjeren izraz za težačku sudbinu; "Špekulativni" suviše je prost za ono vrijeme, za one ljude, bolesne, iscrpljene, gladne, nemoćne itd., kako ih gledam mojim očima motikom u ruci, u znoju iscrpljene. "U šikarju, pod velikim nebom", kako je rekao i napisao pok. rođak Petar Šegedin. I nakon svega ovoga pokušavate degradirati ljudska prava na zemlju, nekome tko je zbog materijalnih neprilika s više djece bio zakonski prinuđen potpisati odricanje od zemlje zbog dječjeg doplatka. Ovo je zaista sramotno! Upotrebljavati za primjer sulude zakone iz umjetne tvorevine, izgrađene na temeljima očigledne prisile i podobnosti. "Nacionalizacija i krađa"!

Moj je otac častan čovjek. Bez "boračke" i bez penzije. Nikome nije ništa dužan.

Za mene je najbolji na svijetu. Bio je poljoprivrednik cijeli život i odgojio je dva Hrvatska

Branitelja. Za njegova prava izborit ću se sam a ako se to ne tiče vaše zemlje "ne petljajte se".

Molim vas kao osobu, da ne stavljate prst u vatru koja gori i ne uzimate za pravo dijeliti lekcije i kritike ako se to ne tiče vaše kože.

Ivan Šegedin